

นิทาน

ก้อนเมฆ น้ำฝน

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

นิทาน ก้อนเมฆนำฝน

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

คำนำ นิทานเรื่อง ก้อนเมฆนำฝน

วิถีฤดูกาลธรรมชาติ

ผันเปลี่ยนวันคืนไม่แน่นอน

ว่าจะมีภัยธรรมชาติหนักเบาแค่ไหนอย่างไร

ก้อนเมฆนำฝน

ได้นำเสนอเรื่องราวชีวิตก้อนเมฆและฝน

คู่พระคู่นางผู้เมตตา

ผูกสัมพันธ์กันคลี่คลายปัญหาน้ำท่วมและฝนแล้ง

สร้างสรรค์สิ่งดีงามอนุเคราะห์ช่วยเหลือ

ในความเดือดร้อนของปัญหาแก่มวลมนุษย์

ตั้งผู้ปิดทองหลังพระ

ธรรมรัตน์ ณ สงขลา

สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษาไทย

ทิวท้องฟ้ากว้างเว้งว่าง

ในกลางเวหนยังมี

มวลหมู่กลุ่มก้อนเมฆ

สะท้อนกายกระจายตามหมู่แดด

นาม“เมฆครน้อย”

ค่อยๆควบแน่นนำฝนนาม “ฝนรำเดือน”

มาตกสู่ท้องน้ำพื้นดินและในท้องทะเลใหญ่

ให้น้ำแก่ชาวดินและผองหล้ามานาน

เมฆครน้อยเป็นผู้นำฝนรำเดือน

สายสัมพันธ์แนบแน่นลงมันยังยืน

ทั้งคู่ถักทอสายในเมตตา

กลั่นน้ำฟ้า น้ำฝน

ให้ทานธารน้ำ

ผู้คนได้ใช้ดื่มกิน

และเป็นแหล่งอาศัยสัตว์น้ำน้อยใหญ่

ตามพระสมุทรกว้าง

และตามสายคลองคาลีก

“เจ้าพี่เมษครน้อยเจ้าขา”

“เราไปท่องเที่ยวตามภูเขาลาวล้วยกันเถิด” ฝนรำเดือนชวน

“พี่เห็นด้วยจ๊ะ พระน้องรำเดือน”

“พี่รู้ว่าภูเขาลาวล้วยที่นั่นขาดฝนมานานับร่วมปี”

ชาวไร่ชาวนากำลังเดือนร้อนหนัก

เพราะฝนแล้งพืชพรรณยืนต้นตาย

ไม่มีน้ำฝนไปหล่อเลี้ยงไร่นา

ผู้คนและพืชพรรณ

กำลังคอยฝน

ในฐานะเรา “เมษครน้อย”

และพระน้อง “ฝนรำเดือน”

เราควรไปช่วยแก้ปัญหาให้เขา

ได้บรรเทาทุกข์ภัยไปในครั้งนี้

แล้วเมฆครน้อยก็เคลื่อนตัว

ตามสายลมไปยังทิศภูมิประเทศภูเขาเตี้ยๆ

อากาศที่นั่นร้อนมาก

มีน้ำในแอ่งน้ำเล็กน้อย

พอที่จะให้น้ำระเหยไปควบแน่นในชั้นเมฆ

แล้วตกลงมาเป็นฝน

และยังมีร่มเงาป่าไม้เหมาะแก่การผลิตฝน

การทำงานของเมฆครน้อยและฝนรำเดือนก็ทำได้ง่ายขึ้น

เมฆครน้อย “ฝนเอยจงตกบัดนี้ละอองน้ำก็รวมตัวควบแน่น”

“ก้อนเมฆในตัวข้ากลุ่มใหญ่มีหนักมาก”

“ได้ทีหยดสายฝนนี้”

“จะตกโปรยปรายเป็นสายใยน้ำฝนพรหมพราง”

“หยดลงศิรินดั่งบันดาลจากเสียงเพรียกร้อง”

“เมตตาแก่ชาวดินผู้ทุกข์ระโหยแล้งฝนมานาน”

ฝนรำเดือน “เราจะพรหมพรางสายฝนหยดหยาดไอละอองหยด
วสันต์”

“จะเจ็มนองท้องทุ่งผืนหนองบึงห้วยระแหงไร่นา”

“จะเต็มเปี่ยมดับกระหายแก่ทวนาชาวไร่ชาวดินป่านาพง”

เมฆคร่น้อยนำฝนรำเดือนมาพรางพรหม

ในเขตป่าภูเขาลาวถ้ำ

สร้างสมความสุขใจในหัวใจ

ชาวนาไร่พฤษย์ไพรวนาป่าต่างสุขหรรม

เริงไร่ได้ฝนห่าใหญ่หลังร้อนแล้งมานาน

เมฆคร่น้อยและฝนรำเดือนแสนสุขใจ

ได้ทำหน้าที่ปิดทองหลังพระอนุเคราะห์

สายฝนเย็นฉ่ำแก่ชานาไร่

เมฆครน้อย “น้องนางรำเดือนลองคิดคะนึ่งสิว่า

ถ้าขาดเมฆอย่างเราก็คงไม่มีฝน”

รำเดือน “เจ้าพี่เมฆครน้อย ถ้าขาดละอองน้ำมาควบแน่นในก้อน

เมฆ

ก็ไม่สามารถมีอะไรกลั่นเป็นฝน”

วัฏจักรน้ำช่างผูกพันสายใยสนยิ่งใหญ่จริงเชียว

เมฆครน้อย “พี่จะขอให้คุณาเกียรติพระอาทิตย์ด้วยนะ”

ถ้าไม่มีพลังงานความร้อนจากพระอาทิตย์

ก็ไม่มีไอละอองน้ำ

ที่สามารถระเหยลอยมารวมตัว

ขึ้นมาเป็นกลุ่มก้อนมวล

เมฆนำฝนกลุ่มหิมมา

มาตกไหลรินตาม

ห้วยหนองคลองบึงแม่น้ำทะเล

หล่อเลี้ยงรังสรรค์เป็น

อู่ข้าวอู่น้ำหล่อเลี้ยงชาวโลกาเปี่ยมไมตรีจิตแก่คน

ฝนรำเดือน “พวกเราวัฏจักรน้ำ

ทำหน้าที่ปิดทองหลังพระ

มาตั้งแต่โบราณกาล

คุณาธิการคุณนี้องแสนซึ่งหทัย

ได้ช่วยเหลือชาวโลก”

เมฆคร่น้อย “ก้อนเมฆหลากหลายรูปบรรจง

ยังให้ร่มเงาและยังกรองแสงแดดร้อน

หน้าที่ก้อนเมฆอย่างเรา

แสนสุขหรไรหากให้คุณให้แก่นมนุษย์”

เมฆครน้อยมีเพื่อนนามว่าเมฆเรววัน

ทั้งคู่มักจะถลงกันอย่างเอิกเกริกด้วยยินดี

หลังจากทำหน้าที่ของตนเสร็จ

เวลามีนานฝนได้ตกไหลหลังริน

ชุบชีวาให้แก่ชาวเกษตร

ฟื้นต้นพืชพรรณให้ชุ่มฉ่ำ

ทั้งคู่ได้ผลิตฝนต่อสู้ต่อภัยแล้ง

เมฆครน้อย “เพื่อนเรววันงานฝนปีนี้

เราผลิตฝนได้ตรงเป้า

ภัยแล้งที่ใดเราจะฝ่าลอยไป

เป็นร่มเงาฝน รวมพลังเมฆสามัคคี

โชลมฝนสู่ชาวนาชาวไร่”